

VIJESTI IZ SVIJETA ZA DJECU

Treće tromjesečje 2020.
ZAPADNA CENTRALNOAFRIČKA DIVIZIJA

Nakladnik
Odjel za crkvene službe
pri Hrvatskoj konferenciji Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.AdventistMission.org
www.adventisti.hr

Urednik
Mario Šijan

Prijevod
Melinda Deduš

Lektura
Sena Brkić

Korektura
Branka Vukmanić

Umnoženo u uredu nakladnika, 2020.
Za internu uporabu

Dragi voditelju subotnje škole,

Ovoga tromjesečja posvetit ćemo se Zapadnoj centralnoafričkoj diviziji, u kojoj se nalaze dvadeset i dvije države: Benin, Burkina Faso, Kamerun, Zelenortski Otoci, Srednjoafrička Republika, Čad, Demokratska Republika Kongo, Ekvatorijalna Gvineja, Gabon, Gambija, Gana, Gvineja, Gvineja Bisau, Obala Bjelokosti, Liberija, Mali, Mauritanija, Niger, Nigerija, Senegal, Sierra Leone i Togo. Sjedište divizije nalazi se u Abidjanu, Obala Bjelokosti.

U ovom području živi 436 milijuna ljudi, uključujući 834.183 vjernika Adventističke crkve. To je omjer od jednog adventista na svakih 523 ljudi.

Značajna uloga koju adventističko obrazovanje igra u širenju Radosne vijesti postala je vrlo jasna dok sam prikupljao misijske priče iz triju zemalja — Gvineje i Liberije, koje će primiti dio dara trinaeste subote za otvaranje škola ovoga tromjesečja, i Gabona, koji je primio dar trinaeste subote za izgradnju škole 2017. godine.

“Obrazovanje je ključ razvitka Adventističke crkve u Zapadnoj Africi”, rekao mi je Alexis Kouadio, asistent u Globalnoj misiji za Zapadnoafričku diviziju dok smo zajedno putovali u te tri države. On je zapazio da je 75% adventističkih škola smješteno u Gani, gdje živi otprilike pola, točnije 834.183 vjernika. “Crkva nije jaka u zemljama u kojima je službeni jezik francuski”, rekao je Alexis. “Trebamo im pomoći sa školama i malim klinikama.” Gvineja i Gabon su francusko govorno područje, dok su Liberija i Nigerija englesko. Tri projekta trinaeste subote za ovo tromjesečje nabrojani su u nastavku.

Ako želite učiniti svoju subotnju školu zanimljivijom, možete preuzeti *Vijesti iz svijeta* i sa sljedeće web-stranice: <https://adventisti.her/kategorije/download/pouke/>.

Posjetite i *lajkajte* našu Facebook stranicu (Facebook.com/missionquarterlies).

Iskoristite prednosti misijskih izvještaja u obliku videozapisa, gdje ljudi iz cijelog svijeta iznose svoja iskustva, s posebnim naglaskom na one koji su primili misijske darove trinaeste subote. Videozapise možete preuzeti na web-stranici: <https://adventisti.her/kategorije/download/videovijesti/>.

Vaša podrška misiji vrlo je važna za jedinstvo Crkve. Ellen G. White piše: "Nikada neće biti jedinstva za koje je Isus molio dok u misionarskom radu ne bude duhovnosti i dok crkva ne postane potpora misijama. Napori misionara neće uspjeti dok članovi crkve na domaćem polju ne shvate obvezu koja počiva na njima da tim misionarima daju svoju potporu od srca, ne samo riječima, već i djelom." (*Savjeti o upraviteljskoj službi*, str. 41)

Hvala vam što ohrabrujete članove svoje mjesne crkve da se uključe u misiju!

Andrew McChesney, urednik

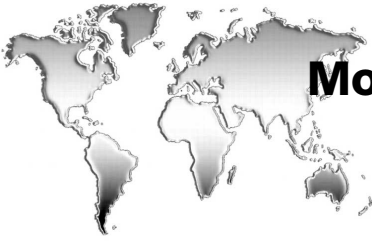
*****

Darovi trinaeste subote

Darovi trinaeste subote ovoga tromjesečja upotrijebit će se za:

- ◆ Izgradnju Akademije Kobaya u gradu Conakryju, u Gvineji.
- ◆ Otvaranje osnovne škole i središta utjecaja u Buchananu, u Liberiji.
- ◆ Osnivanje zdravstvenog centra u Abuji, u Nigeriji.

*****

4. srpnja 2020.

Molitva u Isusovo ime

Gabon

Obitelj Ndong iz Librevillea, glavnog grada Gabona voli se moliti. Otac i majka toliko vole razgovarati s Bogom da su dali svojoj djeci imena po francuskoj riječi za molitvu, *priere*. Najstariji dječak zove se Priel; srednje dijete, djevojčica, zove se Priella; a najmlađa djevojčica zove se Pricilia.

Malena Pricilia se od svoje treće godine svake večeri molila prije spavanja. Nekada kleči pred krevetom, ali najčešće uskoči u krevet i kleči na mekom madracu. Ona sklopi svoje ruke, zatvori svoje oči i pogne glavu.

Jedne večeri, kad je Pricilia imala dvanaest godina, skočila je na krevet kako bi se molila u dvadeset i jedan sat. Njezina trinaestogodišnja sestra Priella također je skočila na krevet kako bi se molila. One su spavale u istom krevetu.

Sklopivši ruke, zažmirile su i pognule svoje glave.

“Naš Oče na Nebu”, molila se Pricilia, “hvala Ti za sve. Sada kada idem spavati, molim Te, pošalji svoje anđele da budu oko mene i oko kuća naših susjeda. Oče, daj da lijepo sanjam. Molim Te, otkrij nam skrivene tajne koje trebamo znati. U Isusovo ime, amen.”

Nakon što se Priella također pomolila, dvije djevojčice skliznule su pod pokrivač. Uskoro su zaspale.

Okolo dva sata u noći, kada su još spavale, Pricilia odjednom nije mogla disati. Osjetila je neku ruku kako je guši. Borila se da dođe do zraka. Bacala se po krevetu pokušavajući pobjeći od ruke koja je guši. Onda se sjetila da joj je majka rekla da se moli ako se ikada nađe u nevolji.

“Moli se u Isusovo ime”, govorila je majka. “Možeš se pozvati na Isusovo ime bilo kada.”

Iako je bila prestrašena, Pricilia je smireno rekla: “U Isusovo ime.” Onda je počela recitirati Psalam 23, koji počinje ovako: “Gospod je pastir moj; ni u čem ja ne oskudijevam.”

Pricilia se naglo probudila. Otvorivši svoje oči u mraku, shvatila je da nije sanjala. Doista nije mogla disati. Nevidljive ruke stiskale su njezin vrat. Njezino je srce prestrašeno kucalo.

Pricilia je kleknula kraj svoga kreveta.

“Gospode, hvala Ti što me štitiš”, molila se. “Ne znam tko mi želi nauditi. U Isusovo ime, amen.”

Istoga trenutka ruke su popustile pritisak na njezinom vratu i mogla je disati. Duboko je udahnula. Vidjela je svoju sestru kako mirno spava. Popevši se natrag u krevet, brzo je zaspala znajući da je Isus štiti.

Ujutro je Pricilia ispričala majci o svom strašnom iskustvu. Majka je bila iznenađena, ali bilo joj je drago što se Pricilia sjetila molitve.

“Vjerojatno ti je netko pokušavao nauditi kroz vraćanje dok si spavala”, rekla je majka. “Tko zna što bi se dogodilo da nisi zazvala Isusa.”

Pricilia svakoga dana zahvaljuje Isusu za svoje izbjavljenje. Svake večeri se moli: “Gospode, hvala Ti za život i zaštitu koju mi daješ svakoga dana.”

Prije tri godine dio darova trinaeste subote pomogao je u izgradnji srednje škole za 280 učenika u Pricilijinu rodnom gradu Librevilleu, u Gabonu. Hvala vam što planirate dati velikodušne darove trinaeste subote ovoga tromjesečja kako biste pomogli u izgradnji više škola u Gvineji i Liberiji.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronađite Libreville, u Gabonu, na karti svijeta.
- ◆ Izgovorite Ndong kao: n-DONG.

- ◆ Izgovorite Pricilia kao: pri-sil-IA.
- ◆ Izgovorite Priel kao: pri-EL.
- ◆ Izgovorite Priella kao: pri-ELLA.
- ◆ Izgovorite riječ “molitva” na francuskom, “priere”, kao: pri-JER.
- ◆ Pročitajte iskustvo Pricilijinog brata Priela sljedeće subote.
- ◆ Pogledajte Priciliju na YouTubeu: bit.ly/Pricilia-Ndong.
- ◆ Preuzmite fotografije povezane s ovim iskustvom s Facebooka (bit.ly/fb-mq) ili iz baze podataka ADAMS (bit.ly/Praying.in-Jesus-Name).
- ◆ Fotografije u vezi s projektima trinaeste subote možete preuzeti na poveznici: [bit.ly/ WAD-2020](https://bit.ly/WAD-2020).

*****

Zanimljivosti o Gabonu

- ◆ Misija Gabon osnovana je 1975. godine. Sjedište joj je u glavnome gradu, Librevilleu.
- ◆ Misija Gabon dio je Misije Srednjoafričke unije. U Gabonu ima devetnaest crkava i 2.287 vjernika. S brojem od 2.054.000 stanovnika, tamo ima 898 ljudi na svakog adventista.
- ◆ Adventistička crkva službeno je priznata od gabonske vlade 1981. godine.
- ◆ Oko 73% stanovništva prakticira barem neke elemente kršćanstva; 12% prakticira islam; 10% prakticira isključivo tradicionalna vjerska uvjerenja; 5% ne prakticira nijednu religiju ili su ateisti.
- ◆ Službeni naziv zemlje je Gabonska Republika.
- ◆ Graniči s Ekvatorijalnom Gvinejom na sjeverozapadu, Kamerunom na sjeveru, Republikom Kongo na istoku i jugu te Atlantskim oceanom na zapadu.
- ◆ Službeni jezik u Gabonu je francuski.
- ◆ Procjenjuje se da je stanovništvo Gabona 1.783.929 ljudi.

- ◆ To je sedamdeset i šesta zemlja svijeta po svojoj površini, ako se gleda kopnena površina s 267.667 kvadratnih kilometara.
- ◆ Libreville je glavni i najveći grad Gabona. Grad je luka na rijeci Komo, u blizini Gvinejskog zaljeva, i trgovački centar za drvo u tom području.
- ◆ Slaba gustoća naseljenosti, obilje nafte i privatna ulaganja iz inozemstva pomogli su da Gabon bude jedna od najprosperitetnijih zemalja u subsaharskoj Africi, s trećim najvišim BDP-om po glavi stanovnika (nakon Ekvatorijalne Gvineje i Bocvane) u tom dijelu svijeta.
- ◆ Većina Gabonjana imaju Bantu porijeklo, uključujući četiri glavne plemenske skupine (Fang, Bapounou, Nzebi i Obamba).
- ◆ Regija je u početku bila naseljena pigmejskim narodima; kasnije su ljudi plemena Bantu doselili na to područje.
- ◆ Gabon ima bogate pričuve mangana, željeza, nafte i drva.
- ◆ Oko 85% Gabona prekriveno je prašumama, od kojih je 11% posvećeno nacionalnim parkovima, što ih čini nekim od najvećih parkova prirode na svijetu.
- ◆ Prašume Gabona dom su za više od sedamsto vrsta ptica.
- ◆ Ogooué je najveće jezero u Gabonu i proteže se na udaljenosti od 1.200 kilometara.
- ◆ Najviša točka u Gabonu je Mont Iboundji, čija je ukupna visina 1.575 metara.
- ◆ Nacionalni park Ivindo nalazi se na 362 kilometara udaljenosti od Librevillea u istočno-centralnom Gabonu. Park je razdvojen ekvatorom i sadrži poznate slapove Kongou i Langoué Bai, jednu od pet najvažnijih "šuma čistačica" u Africi. Tamo se može naći niz divljih životinja, kao što su šumski slonovi, gorile, čimpanze i ptice.
- ◆ Gabon je dom za 80% populacije afričkih babuna.
- ◆ Gabon se sastoji uglavnom od mlade populacije s 40% ukupnog stanovništva koje je mlade od petnaest godina. Oko 56% ukupnog stanovništva je unutar dobne skupine

15—64 godina. Manje od 4% stanovništva je iznad 65 godina.

- ◆ Cijela zemlja Gabon samo je nešto manja od države Colorado.
- ◆ Gabon je predsjednička republika, a prvi predsjednik Gabona bio je Léon M'ba, koji je izabran 1961. godine. Njegov potpredsjednik, Omar Bongo Ondimba, kasnije je postao predsjednik i bio je najduže vladajući predsjednik države ikad, koji je upravljao Gabonom od 1967. do svoje smrti 2009. godine.
- ◆ Lokalna gabonska kuhinja temelji se na spoju manioke, riže ili manioke namaza, ribe koja se nalazi u izobilju u rijekama i moru pored obalnog pojasa, mesa divljači od antilopa, dikobraza, divlje svinje i zmije, kao i tropskog voća poput banana, ananasa i šećerne trske.
- ◆ Musee des Arts et Traditions du Gabon (Muzej umjetnosti i kulture) nalazi se u Librevilleu i ima nenadmašnu zbirku maski.
- ◆ Izrada maski i ritualno bojenje lica važni su dijelovi gabonske kulture, a stilovi se dramatično razlikuju od skupine do skupine. Gabonjani koriste maske kako bi proslavljali pretke i obilježili važne životne događaje. Oni su dio pogreba i poljodjelskih obreda, a Gabonjani ih koriste za promicanje plodnosti, pružanje duhovne zaštite i izražavanje kulturnog identiteta. Maske su po stilu različite i uključuju geometrijske oblike, stilizirane i pretjerane značajke i realno detaljna lica.
- ◆ Gabon je dom stotinama dolomitnih i vapnenačkih špilja, a s velikim dijelom Gabona skrivenog pod prirodnim šumskim pokrovom, mnoge od tih špilja ostaju neistražene. Ove špilje, posebno Špilje Abanda, dom su rijetkim narančastim krokodilima koji ih nastanjuju, a nalaze se samo u Gabonu. Špilje su također dom stotinama tisuća šišmiša. Gabonske špilje imaju vrlo bogatu podzemnu biološku raznolikost koja se ne nalazi nigdje drugdje na svijetu.

11. srpnja 2020.

Izbjegavanje nesreće

Gabon

Trinaestogodišnji Priel Ndong jednog je lijenog ljetnog poslijepodneva meo pod svoje kuće u Librevilleu, u Gabonu.

Nakon što je očistio pod, podigao je zelenu posudu i otišao do vanjske pipe. Nitko u njegovom susjedstvu nije imao tekuću vodu u svome domu, pa su svi išli do pipe sa svojim kantama kako bi nabavili vode za kupanje i piće.

Priel je donio četiri posude vode u kuću i ispraznio ih u veliku kadu.

To je bio težak posao i osjećao se umornim nakon nošenja vode. Odlučio je malo zadrijemati na svom krevetu. Nakon odmora osjećao se osvježanim i otišao je na prednji trijem čitati knjigu. Sjedeći na plastičnom bijelom stolcu, otvorio je kršćansku knjigu i počeo čitati. Ni pet minuta kasnije začuo je zvukove s kata kuće.

Errrrrrrrrrrr...

Pogledao je prema gore. Njegova obitelj živjela je na prvom katu dvokatnice, a susjedi su živjeli na drugom katu.

Errrrrrrrrrrr...

Priel je pokušao shvatiti kakav je to zvuk.

Errrrrrrrrrrr...

Zvučalo je kao da se staklena boca kotrlja po podu.

Errrrrrrrrrrr...

Odjednom je začuo glas: "Ustani i idi!"

Priel se izivcirao i pitao se: "Zašto bih se ja trebao maknuti? Ja ovdje čitam knjigu."

Errrrrrrrrrrr...

A onda je malo bolje razmislio: "Taj glas nije bio slučajan. Možda bi bilo bolje da se ipak maknem."

Ustao je i napravio jedan korak od stolca. U tom trenutku velika zelena boca vina pala je sa susjedovog balkona točno na mjesto gdje je bio njegov stolac i razbila se. Njegova glava bila je točno na putanji padajuće boce. Staklena boca razbila se u komadiće.

Priel je poskočio od straha na zvuk. Nijedan komadić stakla nije ga pogodio. Bio je na sigurnom. Onda se sjetio kako se izivcirao što ga je glas tjerao da se pomakne. Osjetio je sram. Bog ga je zaštitio na nevjerojatan način.

U svojoj sobi molio se: "Hvala Ti, Gospode. Da Ti nisi bio ovdje, ne znam što bi mi se dogodilo."

Priel nikada nije zaboravio kako ga je Bog zaštitio toga ljetnog dana.

"Naučio sam svoju lekciju", rekao je. "Bog je tako dobar. On nije želio da se ja ozlijedim i poštudio me ozbiljne nezgode. Uvijek bismo trebali slušati Boga."

Prije tri godine dio darova trinaeste subote pomogao je u izgradnji srednje škole za 280 učenika u Prielovu rodnom gradu Librevilleu, u Gabonu. Hvala vam što planirate dati velikodušne darove trinaeste subote ovoga tromjesečja kako biste pomogli u izgradnji više škola u drugim dvjema afričkim zemljama, Gvineji i Liberiji.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronađite Libreville, u Gabonu, na karti svijeta.
- ◆ Izgovorite Priel kao: pri-JEL.
- ◆ Pročitajte više o Prielovoj mlađoj sestri iskustvu od prošle subote, a o njegovom ocu u iskustvu sljedeće subote.
- ◆ Podijelite s djecom posebnu poruku od Priela. On kaže: "Bog je naš Otac i On štiti svoju djecu. Bog je Bog ljubavi."
- ◆ Pogledajte Priela na YouTubeu: bit.ly/Priel-Ndong.

- ◆ Preuzmite fotografije povezane s ovim iskustvom s Facebooka (bit.ly/fb-mq) ili iz baze podataka ADAMS (bit.ly/A-Falling-Bottle).
- ◆ Fotografije u vezi s projektima trinaeste subote možete preuzeti na poveznici: [bit.ly/ WAD-2020](https://bit.ly/WAD-2020).

*****

18. srpnja 2020.

Sve se zamračilo

Gabon

Sve se zamračilo kada je trinaestogodišnji Brilland Ndong zakoračio u veliku katedralu u Librevilleu, u Gabonu.

Njegova obitelj tek se preselila u grad iz sela Melo, koje se nalazi na granici s Kamerunom. Majka je jedne nedjelje odvela Brillanda i njegove tri sestre i dva brata u katedralu.

Ali kada je Brilland zakoračio kroz prednja vrata, oslijepio je. Sve je bilo crno. Nije mogao ništa vidjeti. Počelo mu je biti jako vruće.

“Ništa ne vidim”, povikao je majci. “Imam vrućicu. Molim te, izvedi me van.”

Majka ga je primila za ruku i izvela kroz vrata. Čim je zakoračio van, ponovno je mogao vidjeti nebo, drveće i majčinu zabrinuto lice.

“Jesi li dobro?” pitala je majka. “Možeš li vidjeti?”

Stavila je svoju ruku na njegovo čelo.

“Izgleda kao da je vrućica nestala”, rekla je.

Brilland je klimnuo glavom.

“Sada je sve u redu”, rekao je.

To je bilo vrlo čudno. Nije shvaćao što se dogodilo, ali činilo se kao da Bog nije prisutan u toj crkvi.

Sljedeće nedjelje majka je odvela Brillanda u drugu katedralu, najveću u Librevilleu. Ušao je unutra i — sve se zamračilo. Dobio je temperaturu.

“Majko, ja ne vidim”, rekao je. “Vrućica se vratila. Molim te, izvedi me na ulicu.”

Vani mu se ponovno povratio vid i vrućica je nestala.

Sljedeće nedjelje majka je još jednom odvela Brillanda u veliku katedralu. Opet je Brilland oslijepio i dobio tempera-

turu. Majka je tada rekla dječaku da više ne mora ići u crkvu.

Otac je bio sretan. On nije bio kršćanin i nije vidio nikakav razlog zašto bi njegov sin išao u crkvu.

Prošlo je neko vrijeme. Jednoga dana Brilland je hodao prema školi i primijetio ploču s natpisom: Kršćanska adventistička crkva. Svakoga dana prolazio bi kraj tog natpisa i pitao se kakva je to crkva.

Jedne subote, kada je završio sa svojim obvezama, nije imao ništa što bi trebao raditi pa je došetao do crkve. Na prednjim vratima oprezno je pogledao unutra i vidio kako ljudi sjede u velikoj dvorani u malim skupinama za subotnju školu. Nikada nije vidio da ljudi sjede u malim skupinama u crkvi i nepoznata scena ga je iznenadila. Potrčao je kući.

Sljedeće subote vratio se u crkvu i oprezno kročio unutra. Želio je saznati više o toj crkvi, ali bojao se da će oslijepiti ako uđe. S jednom nogom unutar crkve, činilo se da je sve u redu. Mogao je vidjeti.

“Uđi, uđi”, rekao je glas.

Brilland je podigao pogled. Čovjek u crkvi vidio je njegovo oklijevanje i pozvao ga da sjedne. Dječak je ušao i sjeo. Bez sljepoće i vrućice.

Brilland se vraćao svake subote i nakon nekog vremena se krstio.

Otac nije bio sretan. Nije mu se sviđalo što mu sin ide u crkvu.

Brilland se molio Bogu da smekša očevo srce. Ali nakon nekog vremena više nije mogao slušati ljutite riječi i napustio je dom. Tjedan dana živio je kod adventističkog prijatelja.

Otac je požalio što je bio grub prema svojem sinu i otišao je u adventističku crkvu kako bi razgovarao s pastorom da pošalje njegovog sina kući. Imao je mnogo pitanja o toj crkvi i pastor je odgovorio na sva. Otac je shvatio da Adventistička crkva poučava životnome stilu kakav je on želio za svoju djecu.

Kada se vratio kući, otac je sazvao obiteljski sastanak i pozvao Brillanda da im se pridruži.

“Crkva u koju ide Brilland je Gospodnja crkva”, rekao je otac. “Oni ne dopuštaju opijanje i pušenje. Želim da sva moja djeca idu u tu crkvu, a i ja ću ići.”

Brilland se iznenadio i jako obradovao. Bog je odgovorio na njegove molitve i dotaknuo očevo srce. Mir se vratio u dom.

Prije tri godine dio darova trinaeste subote pomogao je u izgradnji srednje škole za 280 učenika u Brillandovu rodnom gradu Librevilleu, u Gabonu. Hvala vam što planirate dati velikodušne darove trinaeste subote ovoga tromjesečja kako biste pomogli u izgradnji više škola u drugim dvjema afričkim zemljama, Gvineji i Liberiji.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronadite Libreville, u Gabonu, na karti svijeta.
- ◆ Izgovorite Brilland kao: bri-YAN.
- ◆ Objasnite kako je Brilland profesor fizike i koordinator Globalne misije za Adventističku crkvu u Gabonu. Kao koordinator Globalne misije, on nadgleda misijske projekte i pionire Globalne misije. Više o pionirima možete pročitati na: bit.ly/GMpioneers.
- ◆ Pročitajte više o Brillandovoj djeci u iskustvima od 4. i 11. srpnja.
- ◆ Preuzmite fotografije povezane s ovim iskustvom s Facebooka (bit.ly/fb-mq) ili iz baze podataka ADAMS (bit.ly/Everything-Went-Black).
- ◆ Fotografije u vezi s projektima trinaeste subote možete preuzeti na poveznici: [bit.ly/ WAD-2020](http://bit.ly/WAD-2020).

*****

25. srpnja 2020.
Velika svađa
Gabon

Emmanuel je želio izivcirati trinaestogodišnjeg Aggeea tijekom odmora između francuskog jezika i fizike u adventističkoj školi u Librevilleu, u Gabonu.

On je znao da se Aggee brzo naljuti, pa je počeo govoriti neljubazne riječi.

Izivciran, Aggee je istoga trena ošamario dječaka. Emmanuelu se to nije svidjelo, pa je i on ošamario Aggeea.

Sada se Aggee razbjesnio. Udario je Emmanuelu u lice.

Djeca su se okupila oko dvojice dječaka koji su se tukli. "Nemojte prestati!" vikali su. "Pustite da se tuku!"

Dežurni učitelj došao je trkom, što je uzrokovalo da se djeca brzo vrate na svoja mjesta.

Učitelj je razdvojio dječake.

"Zašto se tučete?" pitao je.

"Bio je zločest prema meni", rekao je Aggee.

"On me udario", rekao je Emmanuel.

"Ne biste se trebali tući", rekao je dežurni učitelj. "Tučnjava je za životinje. Ispričajte se."

Za kaznu, dječaci su morali klečati pred cijelim razredom puna dva sata. Bila su to dva duga sata.

Nakon nekog vremena Aggee je šapnuo Emmanuelu: "Zašto si me zadirkivao?"

"Samo sam se šalio", šapnuo je Emmanuel.

Aggee je požalio što se dao isprovocirati.

Toga ljeta djed je poslao Aggeea na izviđačko kampiranje u Franceville, mjesto do kojega se trebalo voziti dvanaest sati od Librevillea.

Aggeejev vjeroučitelj također je išao na kampiranje i on je bio glavni govornik na kampu. Na kraju trotjednog kampiranja upitao je želi li tko od djece predati svoje srce Isusu.

“Još nisi donio odluku da predaš svoj život Isusu?”, rekao je. “I dalje se mučiš s grijehom u svojem životu? Ne želiš odbaciti nešto jer se i dalje nisi potpuno predao Kristu?”

Kada je Aggee čuo te riječi, sjetio se svoje nagle naravi. Sjetio se kako ga je njegova narav dovela do mnogih svađa i tučnjava i kako je učinio svoje roditelje nesretnima. Želio se promijeniti, pa se tiho pomolio. “Gospode, želim Te slijediti.”

Onda je ustao i otišao naprijed. Ljudi su bili iznenađeni kada su ga vidjeli kako je ustao. Njegov vjeroučitelj bio je sretan što se on htio krstiti.

Kada je Aggee izašao iz rijeke nakon svoga krštenja, osjećao se jednako kao i prije. Mislio je da će se dogoditi neko čudo, ali sve je bilo uobičajeno.

Kako su dani prolazili, ipak je primijetio kako više ne uživa jednako u mnogočemu u čemu je prije uživao. Njegovi prijatelji primijetili su kako se više ne da razljutiti brzo kao prije.

Baš neki dan Emmanuel je donio neke kolačiće koje je prodavao u razredu, a Aggee nije želio kupiti nijedan.

“Ne želim kupiti nijedan danas”, rekao je. “Ne osjećam se najbolje.”

“Hajde, kupi, kupi!” navaljivao je Emmanuel.

“Ne, ne mogu”, rekao je Aggee.

Emmanuelovo lice izobličilo se od ljutnje i ošamario je Aggeeja.

“Idi!” puknuo je. “Makni se!”

Aggee se uopće nije razljutio.

“Tučnjava je za životinje”, rekao je i mirno odšetao.

Uz Božju pomoć, njegovi dani nagle naravi došli su kraju.

Prije tri godine dio darova trinaeste subote pomogao je u izgradnji srednje škole za 280 učenika u Aggeejevom rodnom gradu Librevilleu, u Gabonu. Hvala vam što planirate dati

velikodušne darove trinaeste subote ovoga tromjesečja kako biste pomogli u izgradnji više škola u drugim dvjema afričkim zemljama, Gvineji i Liberiji.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronađite Libreville i Franceville u Gabonu na karti svijeta.
- ◆ Izgovorite Aggee kao: azh-EE.
- ◆ Objasnite da ime Aggee znači isto što i Hagaj.
- ◆ Pogledajte video o Aggeju na YouTubeu: bit.ly/Aggee-Mombo.
- ◆ Preuzmite fotografije povezane s ovim iskustvom s Facebooka (bit.ly/fb-mq) ili iz baze podataka ADAMS (bit.ly/Big-Fight-WAD).
- ◆ Fotografije u vezi s projektima trinaeste subote možete preuzeti na poveznici: [bit.ly/ WAD-2020](http://bit.ly/WAD-2020).

*****

1. kolovoza 2020. Snaga pjesme

Gabon

Voditeljica zbora imala je uzbudljive vijesti.

“Naša djeca iz zbora Kristova djeca pozvana su da nastupe na koncertu u velikoj koncertnoj dvorani Cabaret des Artistes”, rekla je. “Moramo vježbati!”

Tridesetero djece iz zbora Kristova djeca iz mjesne adventističke crkve trebalo je pjevati pet pjesama na koncertu u Librevilleu, u Gabonu. Dječji zborovi iz drugih adventističkih crkava također su trebali nastupiti.

Dvanaestogodišnji Bonte Medou nije mogao čekati da taj dan dođe. Marljivo je vježbao sa zborom za koncert.

Pozvao je svog prijatelja iz razreda u adventističkoj školi da dođe na koncert. On se samo nasmijao.

“Možeš li ti uopće pjevati?” pitao je rugajući se. “Znaš li ti pjevati?”

Bonte je prišao drugom kolegi iz razreda, Obameu. Nekada ranije Obame je pozvao Bontea da posjeti njegovu nedjeljnu crkvu i Bonte je došao sa svojim ujakom u slučaju da mora objasniti svoju adventističku vjeru.

“Obame, volio bih te pozvati da dođeš na naš koncert”, rekao je Bonte.

Obame se nasmiješio.

“Ti si uvijek drag”, rekao je. “Prihvatio si moj poziv da dođeš u moju crkvu pa ću i ja doći na tvoj koncert.”

Bonte je pozvao osam kolega iz razreda na koncert, a pet ih je došlo.

Nakon koncerta Bonte je pitao svoje prijatelje kako im se svidjelo.

“Bilo je dobro”, rekao je jedan.

“Jako nam je bilo lijepo dok smo slušali hvalu Isusu”, rekao je drugi.

Bonteu je bilo drago što je mogao dijeliti svoju ljubav prema Isusu kroz glazbu.

Prošle su dvije godine i zaboravio je na koncert.

Jednoga dana otišao je u trgovinu kupiti namirnice za majku kada je začuo svoje ime.

“Bonte! Bonte!” vikao je jedan dječak.

Okrenuo se i iznenadio se što vidi Carlina, jednoga od dječaka koje je pozvao na koncert. Carlin je napustio adventističku školu krajem one godine i rekao je svima kako se njegova obitelj seli u drugi grad.

“Rekao si mi da se seliš?” pitao je Bonte. “Zašto si ipak ovdje?”

“Moja obitelj se na kraju nije preselila”, odgovorio je Carlin. “Moji roditelji su me samo premjestili u drugu školu.”

Carlin je počeo govoriti o koncertu. Rekao je da su pjesme ostavile dubok trag na njemu i da nije mogao prestati razmišljati o Isusu poslije toga. Želio je znati više pa je počeo čitati Bibliju i kasnije je predao svoje srce Isusu.

“Ne znam kako da ti zahvalim”, rekao je Carlin. “Ti si me poučio istini kada nisam znao ništa o tome.”

No to nije bilo sve. Carlin je rekao da je još jedan život bio promijenjen tim koncertom. U svojoj novoj crkvi on je pjevao pjesmu koju je čuo na koncertu, a ona je dirnula srce jednog čovjeka u crkvi. Taj se čovjek nakon toga krstio.

Carlin je izvadio novac iz svog džepa i pokušao ga dati Bonteu. Bonte je odmahnuo glavom.

“Ne, ne mogu primiti taj novac”, rekao je. “Mi dijelimo biblijsku istinu besplatno.”

Carlin je ipak tražio da Bonte uzme novac.

Dječak iz susjedstva nije mogao vjerovati da Bonte odbija novac.

“Što nije u redu s tobom?” pitao je. “On ti nudi novac. Uzmi ga.”

“Ne, mi ne uzimamo novac kada pomažemo drugima”, rekao je Bonte.

Carlin je vratio novac u svoj džep.

Bonte se nasmijeo i radosno napustio trgovinu. Bog ga je iskoristio kako bi promijenio živote dvoje ljudi. On je odlučio pozvati i drugu djecu i odrasle u crkvu u subotu.

“Želim zadobivati ljude za Gospoda”, rekao je.

Prije tri godine dio darova trinaeste subote pomogao je u izgradnji srednje škole za 280 učenika u Bonteovom rodnom gradu Librevilleu, u Gabonu. Hvala vam što namjeravate dati velikodušne darove trinaeste subote ovoga tromjesečja kako biste pomogli u izgradnji više škola u drugim dvjema afričkim zemljama, Gvineji i Liberiji.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronađite Libreville u Gabonu na karti svijeta.
- ◆ Izgovorite Bonte kao: bon-TE.
- ◆ Objasnite da ime Bonte znači “biti dobar” ili “biti nježan”.
- ◆ Pogledajte video o Bonteu na YouTubeu: bit.ly/Bonte-Medou.
- ◆ Preuzmite fotografije povezane s ovim iskustvom s Facebooka (bit.ly/fb-mq) ili iz baze podataka ADAMS (bit.ly/Power-of-a-Song).
- ◆ Fotografije u vezi s projektima trinaeste subote možete preuzeti na poveznici: [bit.ly/ WAD-2020](https://bit.ly/WAD-2020).

*****

8. kolovoza 2020.

“Peče!”

Gabon

Dogodilo se nešto čudno kada je Djerlinde Mounguengui imala tri godine. Njezine ruke odjednom su je počele jako peći.

“Peče! Peče!” plakala je, tresući ruke u neuspješnom naporu da ih ohladi.

Njezina braća i sestre samo su joj se smijali. Mislili su da igra neku igru.

“Peče! Peče!” ponavljala je tresući ruke.

Ali Djerlinde nije igrala nikakvu igru. Osjećala se užasno.

Osjećaj da je ruke peku trajao je oko tjedan dana i onda naglo nestao. Sve je bilo uobičajeno dva, tri mjeseca, a onda ponovno...

“Peče! Peče!” Djerlinde je zaplakala tresući ruke.

“Peče! Peče!” braća i sestre su se smijali.

Kako je Djerlinde odrastala, počelo se događati još čudnih pojava. Nekada se događalo da je počela divlje trčati kao da je netko proganja. Kada je imala sedam godina, istrčala je iz kuće, preko dvorišta, i preskočila ogradu od metra i pol u jednom skoku. Kada ju je majka pitala kako je uspjela skočiti tako visoko, Djerlinde je bila iznenađena. Uopće se nije sjećala preskakanja ograde.

“Kako sam to mogla preskočiti?” pitala je. “Pa to je previsoko.”

Nekada se događalo da Djerlinde dobije snažan poriv koji je tjera da guši svoje roditelje ili braću i sestre golim rukama. Ali onda bi osjetila unutarnji glas koji joj govori: “Nemoj to činiti!” Svom svojom snagom odupirala se tim porivima.

Djerlinde nije mogla ići u školu. Nitko nije mogao znati

kada će se početi ponašati čudno i netko ju je stalno morao nadgledati. Bila je tako nesretna.

Kada je Djerlinde imala trinaest godina, starija sestra odvela ju je na evangelizaciju u adventističku crkvu u Port-Gentil, u Gabonu. Propovjednik je rekao da Isus može izbaviti ljude iz bilo kakva problema. Dok su hodale kući, sestra je pitala Djerlinde: “Jesi li čula što je propovjednik rekao? Isus te može izbaviti od tvoje bolesti.”

“Želim biti izbavljena”, rekla je Djerlinde.

Nakon što je evangelizacija završila, Djerlinde je počela proučavati Bibliju s jednim članom crkve kako bi se pripremila za krštenje. Ali čudni događaji su se nastavili. Jedne večeri preskočila je molitveni sastanak u crkvi jer su je ruke opet počele peći. Vjernici crkve došli su u njezinu kuću i molili su se za njezino izbavljenje od opsjednutosti demonima.

Djerlinde je predala svoje srce Isusu i krstila se s četrnaest godina. Čudni događaji su prestali i njezina braća i sestre primijetili su da je nešto drugačije. Otac je pitao što se dogodilo.

“Dala sam svoje srce Isusu i krstila se u adventističkoj crkvi”, odgovorila je.

Djerlinde je dobila novi život. Isus ju je izbavio i sada je slobodna.

Kasnije je pozvala i svojega oca da dođe na evangelizaciju. I on se također krstio. Desetero njezinih braće i sestara postalo je kršćanima. Njezin najdraži biblijski redak nalazi se u Psalmu 37,4: “Sva radost tvoja neka bude Jahve: on će ispuniti želje tvoga srca!”

Dio darova trinaeste subote 2017. godine pomogao je u izgradnji srednje škole za 280 učenika u Librevilleu, u Gabonu. Hvala vam što i ovoga tromjesečja namjeravate priložiti velikodušne darove koji će pomoći u izgradnji škola u drugim dvjema afričkim zemljama, Gvineji i Liberiji.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronađite Port-Gentil u Gabonu na karti svijeta.
- ◆ Izgovorite Djerlinde kao: GER-lind.
- ◆ Objasnite da Djerlindin otac ima šest žena i dvadesetero djece. Djerlinde je bila prvo dijete koje je rođeno očevoj četvrtoj ženi.
- ◆ Pogledajte video o Djerlinde na YouTubeu: bit.ly/Djerlinde.
- ◆ Preuzmite fotografije povezane s ovim iskustvom s Facebooka (bit.ly/fb-mq) ili iz baze podataka ADAMS (bit.ly/Its-Burning).
- ◆ Fotografije u vezi s projektima trinaeste subote možete preuzeti na poveznici: [bit.ly/ WAD-2020](https://bit.ly/WAD-2020).

*****

15. kolovoza 2020.

Pravi misionar

Gabon

Rorive Vinga predstavio je Krista svojem prijatelju dok je još bio samo dječak.

Otac, vojnik u gabonskoj vojsci, bio je raspoređen u istočnom dijelu grada Koulamoutou. Zato se Rorive preselio tamo u novi dom sa svojim roditeljima i četvero mlađih braće i sestara.

Ali imali su jedan problem. U tom gradu nije bilo adventista. Tamo je bila crkva, ali već je godinama bila zatvorena jer više nitko nije dolazio na bogoslužja. Zgrada je bila stara i oronula.

Otac je pozvao Rorivea i ostatak obitelji da mu pomognu obnoviti crkvu.

“Slavit ćemo Boga subotom ovdje u crkvi pa makar bili jedini adventisti u gradu”, rekao je otac.

Obitelj je marljivo radila na obnovi crkve i uskoro su svake subote počeli održavati bogoslužja tamo, svake srijede molitveni sastanak i svakog petka uvečer bogoslužje za početak subote.

U školi se Rorive sprijateljio s novim kolegama u razredu. On je volio Isusa i volio je govoriti o Isusu. Novi prijatelj, Glen, bio je znatizeljan i želio je saznati više. Dvojica dječaka počela su razgovarati o Isusu nakon nastave.

Jednoga petka navečer Rorive je stigao u crkvu na bogoslužje za početak subote, zajedno sa svojim ocem, majkom, mlađom sestrom i tri mlađa brata. Na njegovo iznenađenje, vidio je Glenu kako stoji izvan crkve.

“Što ti radiš ovdje?” pitao je Rorive.

“Ja živim u kući do crkve”, rekao je Glen.

“Odlično!” rekao je Rorive. “Pridruži nam se.”

Glen nije mogao doći u crkvu taj dan, ali je obećao da će doći drugi put. Dva tjedna kasnije pojavio se na subotnjem bogoslužju i svidjelo mu se.

“Ova crkva je drugačija”, rekao je.

Nekoliko mjeseci kasnije Glen je predao svoj život Kristu i krstio se. Nakon toga pozvao je cijelu svoju obitelj u crkvu i oni svi su se također krstili.

Glen je rekao Roriveu da se molio Bogu da ga dovede u pravu crkvu baš u vrijeme kada se Roriveova obitelj doselila u grad. “Nikada nisam pomislio da bi prava crkva mogla biti baš ta kraj moje kuće!” rekao je.

Rorive je bio sretan što su Glen i njegova obitelj predali svoja srca Isusu. Kako je vrijeme prolazilo, sve više ljudi počelo je slaviti Boga u crkvi subotom.

Neobičan san

Rorive je odrastao i preselio se u glavni grad Gabona, Libreville, kako bi studirao na fakultetu. Prijateljio se s novim ljudima i postao aktivan član u adventističkoj crkvi Samarie. Ali primijetio je da se crkva nalazi u lošem susjedstvu. Mnogo mladih ljudi njegove dobi drogiralo se i pili su alkohol oko crkve. Neki su bili lopovi i nekoliko puta su provalili u crkvu.

Jednoga dana Rorive se pitao: “Može li Bog promijeniti te ljude?” Sumnjao je u to i pomislio: “Ma ne, oni su izgubljen slučaj.”

Te noći usnio je san. Mnogi ljudi u Gabonu nemaju pitku vodu u svojim domovima pa moraju nositi posude do pipe s tekućom vodom u susjedstvu kako bi nabavili vode. Rorive je u snu otišao do pipe kako bi uzeo nešto vode, a u tom trenutku jedan mladić mu je pokušao ukrasti novčanik. Mladić je gurnuo svoju ruku u Roriveov džep, ali kad ju je izvadio, ruka je bila prazna!

Lopov se iznenadio kada je vidio praznu ruku, a Rorive mu se samo osmjehnuo.

“Srebra i zlata nemam, ali ono što imam to ti dajem”, rekao je.

A onda je govorio mladiću o Isusu.

Kada se Rorive probudio, znao je da mu je Bog odgovorio na ono pitanje. On mora podijeliti vijest o Isusu s lopovima, korisnicima droge i pijancima koji su živjeli u blizini crkve. Kada je njegova crkva nedugo zatim organizirala evangelizaciju, Rorive je pozvao lopove, mlade koji su trošili drogu i pijance da dođu na program. Šestero mladih ljudi koje je pozvao kasnije su kršteni.

Rorive je presretan što ga je Bog iskoristio da dovede ljude do krštenja. On ima važno pitanje za sve koji idu subotom u crkvu: “Ako je Bog iskoristio mene, zašto ne bi i vas?”

Dio darova trinaeste subote 2017. godine pomogao je u otvaranju adventističke srednje škole u Librevilleu, u Gabonu. Hvala vam što pomažete mladim ljudima da uče o Isusu u svojim školama.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronadite Koulamoutou i Libreville u Gabonu na karti svijeta.
- ◆ Izgovorite Rorive kao: roar-IV.
- ◆ Upitajte djecu što misle, zašto se iskustvo zove baš “Pravi misionar”. Pitajte ih znaju li što znači riječ “misionar”. (Misionar je bilo tko tko drugima govori o Isusu riječima ili djelima.)
- ◆ Pozovite djecu da budu misionari ovoga tjedna i da traže prilike u kojima bi mogli govoriti o Isusu i pozvati svoje prijatelje u crkvu.

- ◆ Pogledajte video o Roriveu na YouTubeu: bit.ly/Rorive-Vinga.
- ◆ Preuzmite fotografije povezane s ovim iskustvom s Facebooka (bit.ly/fb-mq) ili iz baze podataka ADAMS (bit.ly/A-Real-Missionary).
- ◆ Fotografije u vezi s projektima trinaeste subote možete preuzeti na poveznici: [bit.ly/ WAD-2020](https://bit.ly/WAD-2020).

*****

22. kolovoza 2020.

Glas u bunaru

Gabon

Ujak je bio zao čovjek. Kada su njegova djeca išla u školu, on je tjerao Emmu da ostane kod kuće u Librevilleu, u Gabonu. Ona nije razumjela zašto sva druga djeca mogu učiti u školi, a ona mora kuhati i čistiti kuću.

“Zašto ja ne mogu ići u školu?” pitala je.

“Zašto bi ti išla u školu?” rekao je ujak. “Ti si glupa.”

Emma je naporno radila, budeći se prije svojih sedmero starijih braće i sestara kako bi kuhala i čistila. Nikada nije čula za Boga, ali vjerovala je da je Netko tamo negdje voli.

Jednoga jutra, kada je imala sedam godina, probudila se prekasno i ujak je bio bijesan. Pozvao ju je dok je odlazio na posao.

“Dođi sa mnom”, rekao je.

Kratko su hodali dok ujak nije zastao kod bunara.

“Ti si glupa”, rekao je. “Zato ću te ja sada baciti unutra.”

Podigao je malu djevojčicu i bacio je u duboki bunar. Onda je stavio drveni poklopac na bunar.

Emma je padala petnaest metara u tamu. Voda je bila hladna i duboka. Nije mogla dotaknuti dno nogama. Nije znala plivati. Nije znala što da čini.

U tom trenutku začula je nježan, ali odlučan glas muškarca koji joj govori u tmimi.

“Ne boj se”, rekao je glas. “Nemoj se micati. Obgrli se svojim rukama da zadržiš toplinu tijela.”

Emma je poslušala. Savila je ruke oko sebe i nije se micala. Nije potonula i nije se umorila.

Te večeri ujna je pitala ujaka, kada se vratio s posla kući, gdje je Emma.

“Gdje je dijete?” pitala je.

“Bacio sam je u bunar”, rekao je.

Ujna je bila sigurna da je Emma mrtva. Ali kada je maknula drveni poklopac, vidjela je da je mala djevojčica živa. Izvukla je Emmu uže tom.

Ujak je bio uplašen kad je vidio Emmu. Nije shvaćao kako je i dalje živa. Ali nakon nekog vremena počeo se ponašati prema njoj još gore nego prije.

Emma se pitala zašto se uopće rodila i zašto mora trpjeti tu bol. Ali vjerovala je da ima Netko tko je voli.

Jednoga dana stranac je pokucao na njezina vrata i počeo govoriti o Bogu.

“Zašto mi govoriš o Bogu?” pitala je Emma. “Boga nije briga za mene.”

“Čak i ako patiš i umreš, živjet ćeš ponovno”, rekao je stranac.

“Kako je to moguće, umrijeti i ponovno živjeti?” pitala je Emma.

Stranac joj je rekao da Isusova smrt znači da ljudi koji vjeruju u Njega mogu živjeti zauvijek. On je rekao da je Bog dopustio da ona pati zato što je priprema za nešto posebno.

Emma je povjerovala. Ona je znala da je Bog taj Netko negdje tko je voli. Bog ju je onoga dana spasio iz bunara.

Emma Flore Etiabeguel sada ima dvadeset i tri godine i uskoro će završiti srednju školu.

“Ljudi su nekada govorili kako sam glupa i kako nisam ni za što zato što nisam išla u školu”, kaže. “Ja sada završavam zadnju godinu srednje škole. Svi ljudi koji su mi se nekada rugali sada vide Božju slavu u mojem životu.”

Dio darova trinaeste subote 2017. godine pomogao je u otvaranju adventističke srednje škole u Librevilleu, u Gabonu, gdje se učenici poput Emme mogu školovati. Hvala vam što pomazete da mladi ljudi mogu učiti o Isusu u školi.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronadite Libreville u Gabonu na karti svijeta.
- ◆ Pogledajte video o Emmi na YouTubeu: bit.ly/Emma-Etia-beguel.
- ◆ Preuzmite fotografije povezane s ovim iskustvom s Facebooka (bit.ly/fb-mq) ili iz baze podataka ADAMS (bit.ly/Voice-in-the-Well).
- ◆ Fotografije u vezi s projektima trinaeste subote možete preuzeti na poveznici: [bit.ly/ WAD-2020](https://bit.ly/WAD-2020).

*****

29. kolovoza 2020.
Dječak zvani "tata"
Liberija

Otac je pozvao svojeg osmogodišnjeg sina Alberta Elijahu Mayu da donese tanjur riže do grma u selu Siahn u Librevilleu.

"Tata, dođi", rekao je otac. "Hajdemo slaviti naše pretke."

"Sine moj, idemo", odgovorio je dječak uzimajući tanjur riže nauljene crvenim palminim uljem. Na tanjuru su također bila jaja i kola orah.

Kod grma je otac kleknuo i uzeo tanjur od Alberta. Držeći tanjur objema rukama, otac je zazvao svojega oca, djeda i druge mrtve rođake. "Spreman sam posaditi rižu na svojoj farmi", rekao je. "Trebam da tlo bude plodno. Budući da ste moji preci, ostavljam vam nešto hrane na podu. Ako se slažete s mojom željom da riža dobro urodi, neka tanjur bude prazan kada se vratim po njega."

Sljedećega dana otac je pozvao Alberta.

"Tata, idemo do grma vidjeti kako su naši preci odgovorili", rekao je.

"Sine moj, idemo", rekao je Albert.

Tanjur je bio prazan. Nigdje nije bilo ni riže, ni jaja, ni kola oraha. "Što se dogodilo, sine moj?" pitao je Albert oca.

"Tata, to je znak da su naši preci odlučili da možemo posaditi usjeve ove godine", rekao je.

Kad god je otac želio nešto, odveo je Alberta do grma s tanjurom riže. Kada se nadao da će riža dobro roditi, odlazili su do grma. Kada je želio da dođe kiša, odlazio je do grma.

Albert se pitao jedu li uistinu mrtvi preci hranu, ali otac mu je zabranio da ode do grma i da gleda.

“Tata, ne možeš sam ići do grma”, rekao je. “Možeš ići samo sa mnom.”

“Dobro, sine, neću ići sam”, obećao je Albert.

Možda se pitate zašto je otac zvao Alberta “tata”, a Albert svoga oca “sine”. Odgovor je jednostavan. Vrač je rekao ocu da se njegov vlastiti otac reinkarnirao, odnosno ponovno rodio nakon svoje smrti, i to u Albertovu tijelu. Stoga je otac vjerovao da je Albert zapravo bio njegov vlastiti otac.

Sve se promijenilo kad je otac poslao Alberta u adventističku školu u selu. Već prvoga dana djeca su bila iznenađena kada su čula da otac Alberta zove “tata”.

“Koliko ti imaš godina?” pitao je jedan dječak Alberta.

Albert je pokušao objasniti. “On me zove ‘tata’ zato što mi vjerujemo da se njegov otac reinkarnirao u meni”, rekao je.

Ostala djeca bila su zbunjena i nisu bila uvjerena u to. Ona su u školi proučavala Bibliju i bila su sigurna da se mrtvi ljudi ne mogu reinkarnirati. Albert je također bio zbunjen jer ga djeca nisu razumjela, pa je zamolio učitelja da mu objasni Bibliju. Učitelj je otvorio Bibliju u Jobu 14,12 i pročitao: “(...) al’ čovjek kad legne, ne ustaje više, dok nebesa bude, neće se podići, od sna se svojega probuditi neće.”

Albert je po prvi put u životu povjerovao da on nije očev tata. Kada se vratio kući, rekao je ocu za svoj razgovor s učiteljem. Otac nije znao čitati pa je Albert njemu čitao iz Biblije. Otac je postao vrlo tužan. Shvatio je da Albert govori istinu. Od toga dana više nikada nije zvao Alberta “tata”. Albert je prestao zvati svoga oca “sine”.

Otac i Albert također su prestali odnositi tanjure riže kraj onog grma. Više nisu imali potrebu slaviti svoje pretke. Čvrsto su odlučili slaviti samo svojega Oca na Nebu.

Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će u izgradnji škole u Buchananu, u Liberiji, kako bi se zamijenila škola koja je uništena u liberijskom građanskom ratu

1990. godine. Buchanan je smješten blizu Albertovog rodnog sela.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronađite Buchanan u Liberiji na karti svijeta. Selo Siahn smješteno je vrlo blizu toga grada.
- ◆ Pogledajte video o Albertu na YouTubeu: bit.ly/Albert-Ma-ye.
- ◆ Preuzmite fotografije povezane s ovim iskustvom s Facebooka (bit.ly/fb-mq) ili iz baze podataka ADAMS (bit.ly/Boy-Named-Daddy).
- ◆ Fotografije u vezi s projektima trinaeste subote možete preuzeti na poveznici: [bit.ly/ WAD-2020](https://bit.ly/WAD-2020).

*****

Zanimljivosti o Liberiji

- ◆ Liberija je dio Misije Zapadnoafričke unije i sastoji se od Misije Centralne Liberije, Misije Jugoistočne Liberije i Konferencije Jugozapadne Liberije. U Liberiji ima 75 crkava i 21.851 član. Sa stanovništvom od 4.854.000 stanovnika, to je 222 ljudi na svakog člana crkve.
- ◆ U Dnevnom biltenu Generalne konferencije od 24. listopada 1889. godine spominje se “brat Gaston iz Liberije, koji je nedavno prihvatio istinu i vratio se u svoju zemlju kako bi posijao sjeme dragocjene istine među svojim narodom”. U izvješću koje je Lawrence C. Chadwick iznio na sjednici Generalne konferencije 1893. godine o svom posjetu Zapadnoj Africi 1892. godine pozvao je da se pošalje misionar u otvorenu misiju “u ili vrlo blizu doma

brata Gastona". Međutim, Liberija je morala čekati još tri-deset i tri godine na prve službene adventističke misiona-re.

- ◆ Dana 30. travnja 1930. prva četiri adventistička obraće-nika krštena su u Seahnu. Među njima je bio Willie Hel-big, koji je kasnije postao prvi liberijski rukopoloženi pa-stor.
- ◆ Sjedište Misije Jugoistočne Liberije nalazi se u ulici Tub-man u gradu Buchananu. Harriet Tubman (1822.—1913.) bila je američka abolicionistica i politička aktivistica. Ro-đena u ropstvu, Tubman je pobjegla i nakon toga napra-vila trinaest misija za spašavanje oko sedamdeset po-robljenih ljudi, obitelji i prijatelja, koristeći mrežu aktivista protiv ropstva i sigurnih kuća poznatih kao "Podzemna željeznica".
- ◆ Oko 85,5% liberijskog stanovništva prakticira kršćanstvo, a muslimani čine 12,2% stanovništva, uglavnom s manji-nama Malikite Sunni, Shia i Ahmadiyya.
- ◆ Službeno, tradicionalne urođeničke religije prakticira 0,5% stanovništva, dok se 0,4% stanovništva ne poistovjećuje s ikakvom religijom, ali većina Liberijaca vjeruje u nadna-ravni svijet predaka i duhova koji utječu na svakodnevni život.
- ◆ Društvo za kolonizaciju slobodnih obojanih ljudi Ameri-ke, poznatije kao Američko društvo za kolonizaciju, os-novano je u Sjedinjenim Američkim Državama 1816. godine. Pristaše Društva uključivale su i vjerske i političke skupine koje su se protivile ropstvu te vlasnike robova koji su slobodne crnce smatrali prijatnjom stabilnosti su-stava robovlasničkog gospodarstva.
- ◆ Od 1821. do 1822. godine Društvo je pomoglo osnovati koloniju na Pepper Coast obali Zapadne Afrike, kao mjesto za slobodne američke crnce. Tijekom sljedećih dvadeset i pet godina kolonija je nastavila rasti i uspostavljati go-spodarsku stabilnost. Godine 1847. liberijski zakonoda-

vac proglasio je naciju neovisnom državom. Do 1867. više od 13.000 Amerikanaca prebjeglo je u Liberiju.

- ◆ Službeni jezik Liberije je engleski, ali postoji i više od šesnaest domorodačkih jezika.
- ◆ Dok su poligamijske zajednice, prema liberijskom građanskom zakonu, ilegalne, takvi brakovi su dopušteni prema liberijskom običajnom zakonu. Prema izvješćima, poligamni brakovi čine oko jednu trećinu svih liberijskih brakova, a jedna trećina udanih žena u dobnoj skupini od petnaest do četrdeset i devet godina je u poligamnim brakovima. Običajni zakon omogućuje muškarcima da imaju do četiri žene.
- ◆ Dvadeset etnički najraznolikijih zemalja na svijetu su afričke. Liberija je druga etnički najraznolikija zemlja na svijetu, nakon Ugande. Postoje mnogi čimbenici za to, uključujući i afričku kolonijalnu ostavštinu. Europske vlasti podijelile su Afriku na područja i imovinu s vrlo malo poštovanja prema stvarnim ljudima koji su tamo živjeli. Kada su Europljani otišli, granice su ostale, prisiljavajući različite skupine da ostanu u istim nacionalnim okvirima.
- ◆ Liberija je poznata po svojim detaljnim ukrasnim maskama, drvenim rezbarijama realističnih ljudskih lica i izrezbarenim stvarčicama, osobito češljevima, žlicama i vilicama. Liberijske drvene rezbarije su pod velikim utjecajem drevne povijesti, folkloru, izreka, duhovnosti i seoskog života i pokazuju umjetnikovu usmjerenost na detalje te njihovu povezanost s oblikovanim ljudima i objektima.
- ◆ Zbog svoje snažne veze sa Sjedinjenim Američkim Državama, Liberija je proizvela vlastito tkanje po američkom uzorku. Slobodni i bivši američki robovi koji su emigrirali u Liberiju donijeli su sa sobom svoje vještine šivanja i tkanja, a Liberijci iz svih etničkih skupina tkaju, iako to više nije popularno kao što je bilo u devetnaestom stoljeću.

- ◆ Liberijska hrana je pod utjecajem kontakta, trgovine i kolonizacije iz Sjedinjenih Američkih Država, posebice hrane s američkoga juga, pomiješane s tradicionalnom zapadnoafričkom hranom. Prehrana se sastoji uglavnom od riže i drugih škrobnih namirnica, tropskog voća, povrća te ribe i mesa. Liberija također ima tradiciju pečenja koju su doseljenici donijeli iz Sjedinjenih Američkih Država, koja je jedinstvena u Zapadnoj Africi.
- ◆ Monrovia je glavni i najveći grad Liberije. Grad je dobio ime u čast američkog predsjednika Jamesa Monroea, istaknutog pristaše kolonizacije Liberije i Američkog društva za kolonizaciju. Zajedno s Washingtonom, to je jedan od dvaju nacionalnih glavnih gradova koji su imenovani po američkom predsjedniku.
- ◆ Liberija ima oko 580 kilometara obale. Među liberijskim atrakcijama su njezine pješčane plaže, kao što su Silver Beach, jedna od najpopularnijih plaža u Monroviji.
- ◆ Pigmejski nilski konj porijeklom je iz liberijskih šuma i močvara. Pigmejski nilski konj samo je upola visok kao nilski konj, a teži manje od četvrtine nilskog konja. Odrasli pigmejski nilski konji visoki su oko 75–100 centimetara do ramena, a dugački su između 150 i 175 centimetara i teže između 180 i 275 kilograma. Oni su noćne životinje i teško ih je proučavati u divljini te su djelomično ugroženi zbog svoje popularnosti kao divljač u Liberiji.
- ◆ Najpopularniji sport u Liberiji je nogomet. Drugi najpopularniji sport u Liberiji je košarka.
- ◆ Liberija je jedna od najmlađih zemalja na svijetu. Prema CIA-inu Svjetskom priručniku za činjenice, prosječna dob njezinih građana je 17,9 godina. Za usporedbu, prosječni stanovnik Monaka, zemlje s najstarijim stanovništvom, ima 51,1 godinu.

5. rujna 2020.

Riža za riječnog boga

Liberija

Otac je stavio bijelu rižu s crvenim palminim uljem na bijeli tanjur. Prokuhana piletina išla je na rižu. Onda je otac hodao s rižom i piletinom do snažne rijeke udaljene četrdeset i pet minuta hoda od svoga rodnog sela Siahna u Liberiji.

Nije išao sam. Zajedno s njim išlo je još desetero seljana, svaki od njih noseći bijele tanjure s rižom i kuhanom piletinom. Dok su hodali, muškarci i žene pjevali su tradicionalne pjesme.

“Duo, duo, duo”, pjevali su, što na narodnom bassa jeziku znači: “Blagoslov dolazi, blagoslov dolazi, blagoslov dolazi.”

“Duo, duo, duo”, pjevali su.

Kod rijeke su muškarci i žene sjeli i stavili svoje tanjure pred sebe na zemlju.

Otac, koji je bio seoski poglavica, ustao je kako bi se obratio skupini.

“Vjerujete li da ćete dobiti blagoslov?” pitao je.

Svi su povikali: “Da!”

“Onda jedite”, rekao je otac. “Ali ne zaboravite da morate ostaviti malo hrane na tanjurima.”

Otac i seljani jeli su rižu i piletinu. Kad im je ostalo samo malo, seljani su stali u red na rubu rijeke. Na početku reda, otac se obratio rijeci.

“Došli smo ovamo po blagoslov”, rekao je.

Uzeo je ostatke riže i piletine sa svog tanjura i bacio ih u rijeku.

Odmičući se sa strane, pokazao je rukom sljedećoj osobi da priđe. Taj se seljanin također obratio rijeci i bacio svoju rižu i piletinu. Nakon što je svaka osoba došla na red, seljani su se primili za ruke u krugu, a otac je stajao u središtu.

“Imate li kojeg drugog boga koji vas može blagosloviti osim našeg riječnog boga?” pitao je.

“Ne!” uskliknuli su seljani.

Skupina se vratila u selo.

Jednoga dana otac je radio na morskoj luci u liberijskom glavnom gradu, Monroviji, kada je primio telefonski poziv od svojega prijatelja iz sela, koji je saznao za njegov pobožni obred riječnom bogu.

“Imam dobre vijesti”, rekao je njegov prijatelj Willie Helbig. “Postoji novi Bog. Dođi natrag u selo.”

Otac se vratio u selo. Saznao je da se Willie krstio u mjesnoj adventističkoj crkvi nakon što je saznao za Boga od Rudolpha Helbiga, njemačkog misionara pionira. Čak je uzeo i njegovo prezime. Sada je Willie želio ponuditi biblijska proučavanja ocu.

Tijekom sljedećih nekoliko mjeseci otac je učio o Bogu koji živi na Nebu i ne traži rižu da bi odgovorio na molitve. Krstio se.

Otac, čije je puno ime Joe S. Jacobs, postao je adventistički pastor i dobio dvanaestero djece. Jedan od njih, Amos P. M. Jacobs, treći najstariji, također je postao pastor i voli govoriti o tome kako je njegov otac pronašao pravog Boga.

“Otac je zamijenio riječnog boga za živoga Boga”, kaže Amos, koji sada ima četrdeset i devet godina. “To je velika promjena za bolji život.”

Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će u izgradnji škole u Buchananu, u Liberiji, kako bi se zamijenila škola koja je uništena u građanskom ratu 1990-ih godina. Buchanan, smješten blizu očevog rodnog sela, rodni je grad Adventističke crkve u Liberiji, kao i mjesto gdje je prvi

adventistički misionar, Rudolph Helbig iz Njemačke, osnovao prvu crkvu nakon svojeg dolaska 1926. godine.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronađite Buchanan u Liberiji na karti svijeta. Selo Siahn smješteno je vrlo blizu toga grada.
- ◆ Izgovorite riječ “duoo” kao: DU-vu.
- ◆ Otac je umro 2011. godine u dobi od sedamdeset i četiri godine.
- ◆ Pogledajte video o Amosu na YouTubeu: bit.ly/Amos-Jacobs.
- ◆ Preuzmite fotografije povezane s ovim iskustvom s Facebooka (bit.ly/fb-mq) ili iz baze podataka ADAMS (bit.ly/Rice-for-River-God).
- ◆ Fotografije u vezi s projektima trinaeste subote možete preuzeti na poveznici: [bit.ly/ WAD-2020](http://bit.ly/WAD-2020).

*****

12. rujna 2020.
Velika stopala,
velik problem
Liberija

Devetogodišnji Wilmot Redd probudio se i vidio da su mu stopala i noge jako natekle.

Njegove noge su se udvostručile naspram onoga što su bile kada je otišao u krevet te noći u selu u zapadnoafričkoj zemlji Liberiji.

Wilmot je pokušao navući hlače, ali bile su mu pretijesne. Pokušao je obući cipele, ali bile su mu premalene. Odabrao je jedne kratke hlače i bos otrčao do oca.

“Moje noge su ogromne!” rekao je.

Otac je izgledao zabrinuto.

“Boli li te?” pitao je.

“Ne, ništa me ne boli”, rekao je dječak. “Samo su jako velike. Ne mogu obući hlače ni obući cipele.”

Otac je mislio da će otekline same splasnuti pa je predložio da pričekaju nekoliko dana. No nakon tjedan dana Wilmotova stopala bila su veća nego ikad. Otac je nazvao bolnicu. Hitna pomoć došla je sa svjetlima i sirenama. Put do bolnice trajao je trideset minuta.

U bolnici je liječnik obavio sve preglede, ali nijedan nalaz nije bio loš. Ostavivši Wilmota u bolnici, otac se vratio u selo kako bi našao Nakontee, staricu koja se molila za ljude za novac. Nakontee je rekla ocu da joj dâ trideset dolara za komad sapuna, ručnik i staklenku maslinovog ulja. “Kada dječak dođe kući, trebao bi koristiti sapun svaki put kada se kupa ili pere ruke”, rekla je. “Trebao bi koristiti ručnik kako bi se osušio. Nakon kupki namaži njegovo tijelo maslinovim uljem.”

Onda se žena pomolila za Wilmota. Kada je završila, rekla je ocu da zaboravi na sapun, ručnik i maslinovo ulje.

“Upravo sam imala viđenje”, rekla je. “Sapun, ručnik i maslinovo ulje neće pomoći dječaku. On je pod kletvom, a prokleo ga je netko tko živi ovdje u blizini pa ga moraš odvesti što dalje odavde. To je jedini način na koji će se izliječiti.”

Otac je ostavio sapun i druge predmete kod kuće i vratio se u bolnicu. Pozvao je taksi i odveo Wilmota u ujakovu kuću, daleko od njihovog mjesta. Želio je da dječak bude zaštićen od kletve.

U novom gradu otac je odveo Wilmota u drugu bolnicu. Liječnik je utvrdio da Wilmot ima bubrežnu infekciju. Nakon dva tjedna liječenja Wilmotova stopala i noge vratile su se u uobičajenu veličinu i dječak je otpušten iz bolnice. Ali otac je i dalje vjerovao da je on bio pod kletvom i da se oporavio samo zato što su otputovali daleko od doma. Otac je dogovorio da Wilmot odsad živi sa svojim ujakom.

Nakon četiri godine, kada je Wilmot imao trinaest godina, otac se preselio u drugi grad i poslao po svoga sina. Upisao ga je u mjesnu adventističku školu.

U školi je Wilmot naučio da Bog ne traži novac kako bi odgovorio na molitve. On je volio Boga i želio je pokazati svoju ljubav tako što je svetkovao sedmi dan, subotu. Krstio se.

Otac je svetkovao nedjelju i uznemirio se oko Wilmotovih novih uvjerenja. Subota je bila radni dan za obitelj, a Wilmot je prestao pomagati prati odjeću i čistiti dvorište toga dana. Otac je nekada znao kažnjavati Wilmota tako što mu nije dao da jede subotom cijeli dan.

Wilmot je pokušao razgovarati sa svojim ocem o suboti, ali otac je odbijao slušati. Wilmot se svakoga dana molio da smekša očevo srce.

Jedne večeri tijekom obiteljskog bogoslužja Wilmot je zatražio oca da mu pokaže gdje u Bibliji piše da bi kršćani trebali svetkovati nedjelju. Otac je otvorio svoju Bibliju i tra-

žio... Nije mogao naći nijedan redak koji to kaže. Onda je Wilmot otvorio svoju Bibliju u Luki 4,16 i pružio ocu:

“Pročitaj ovo”, rekao je.

Potihio se molio da Bog smekša očevo srce.

Otac je pročitao da je Isus odlazio u crkvu svake subote. “(...) I uđe po svom običaju na dan subotnji u sinagogu te ustane čitati.” Otac je digao pogled u nevjerici.

“Nisam mislio da je Isus svetkovao subotu”, rekao je. “Sine, oprosti što sam se ružno ponašao prema tebi.”

Wilmot nikada više nije imao problema zbog subote. On se moli da njegov otac također postane adventist. Nikada više nije otišao k onoj ženi koja se moli. On ide ravno k Bogu.

“Ja se molim nebeskom Ocu”, kaže. “Sve stavljam u Njegove ruke.”

Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će u otvaranju škole u Buchananu, u Liberiji, gdje Wilmot živi, kako bi djeca mogla učiti o Isusu, baš kao što je i on naučio. Hvala vam što namjeravate priložiti velikodušne darove ove trinaeste subote.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronadite Buchanan u Liberiji na karti svijeta.
- ◆ Izgovorite Nakontee kao: na-KON-tee.
- ◆ Pogledajte video o Wilmotu na YouTubeu: bit.ly/Wilmot-Redd.
- ◆ Preuzmite fotografije povezane s ovim iskustvom s Facebooka (bit.ly/fb-mq) ili iz baze podataka ADAMS (bit.ly/Big-Foot-Big-Trouble).
- ◆ Fotografije u vezi s projektima trinaeste subote možete preuzeti na poveznici: [bit.ly/ WAD-2020](https://bit.ly/WAD-2020).

*****

19. rujna 2020.

Novi život

Gvineja

Mali Moriba Monemou uvijek je bio poslušan dječak. Ali njegov se život promijenio kad je imao šest godina. Njegova majka je preminula.

Otac nije imao vremena za dječaka jer je bio zauzet radeći na obiteljskoj farmi u zapadnoafričkoj zemlji Gvineji. Očeva druga žena nije imala vremena za dječaka jer se brinula za svojih pet djevojčica i četvoricu dječaka. Nitko nije hranio Moribu. Nitko ga nije grlio ili mu govorio lijepe riječi.

Moriba je postao bezobrazan. Odbio je raditi na obiteljskoj farmi. Kada bi ga otac zamolio da nekome prenese neku poruku, on bi ostao vani cijeli dan igrajući se s prijateljima i vraćajući se kući tek navečer. Krao je novac kako bi imao čime kupiti hranu. Krao je kukuruz i kikiriki sa susjedove farme i prodavao kako bi imao čime kupiti hranu.

Moriba je lagao kako bi sakrio svoje nepodopštine. Kada bi ga ljudi pitali je li ukrao što, on bi odgovorio: "Ne, to nisam bio ja." Ali nitko mu nije vjerovao i ljudi su ga počeli tući gotovo svakoga dana.

Teta Rosalie vidjela je kako ga drugi tuku i bila je zabrinuta da dječaka ozbiljno ne ozlijede. Odvela ga je s obiteljske farme i zajedno s njim preselila se na drugi kraj države, u glavni grad Conakry.

Teta Rosalie bila je adventistica i željela je da Moriba sazna za Isusa. Ona ga je upisala u adventističku školu. Škola je bila vrlo teška za dječaka. Nikada nije učio i trebao je uložiti mnogo truda kako bi naučio čitati i pisati. Još mu je teže bilo mirno sjediti za stolom. Navikao je provoditi dane vani, a sada je morao sjediti u učionici.

Moriba nije mogao dugo sjediti. Nakon kratkog vremena za stolom on bi stao na svoj stolac i počeo skakati sa stolca na stolac u učionici. Ostaloj djeci se to svidjelo, ali učiteljici nije. A onda — *KRAK!* Stolac se slomio i Moribu su poslali k ravnatelju. Ravnatelj je pozvao tetu Rosalie u školu.

“Tako mi je žao”, rekla je teta Rosalie. “Dat ću sve od sebe da više ne uništava školsku imovinu.”

Ali Moriba jednostavno nije mogao mirno sjediti. Navikao je biti slobodan u prirodi. Nije htio biti zločest, ali nastavio je slamati stolce. Svaki put teta Rosalie je pozvana u školu i svaki put se morala ispričavati.

“Dat ću sve od sebe da više ne uništava školsku imovinu”, govorila je.

Susjedi su se pitali hoće li Moriba ikada išta naučiti. Rekli su teti Rosalie da odustane od njegovog obrazovanja i da ga nauči kako da bude poljodjelac.

“Taj dječak nikada ništa neće naučiti”, rekao je jedan susjed.

“Uzalud trošiš svoje vrijeme na školu”, rekao je drugi.

Teta Rosalie odlučno je odmahivala glavom.

“Moriba je pametan dječak i Bog će mu pomoći da nauči”, rekla je.

Bog je čuo njezine molitve. Nakon prvog polugodišta Moriba je počeo dobro čitati. Dobro je i pisao. Počeo je razumijevati gradivo dok je nastavljao učiti. Učitelji su bili ispunjeni radošću i radosno su mu davali dodatne sate nakon nastave.

Danas Moriba ima dvanaest godina i u trećem je razredu. On može čitati svoju Bibliju, koju je dobio na dar od svoje škole, i priprema se za krštenje. On želi služiti Bogu svojim novim životom.

“Vrlo sam sretan što imam novi život”, kaže on. “Ljudi me sada vole. Više nisam isti dječak koji sam bio prije. Promijenio sam se. Isus, subota i škola su me promijenili.”

Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će u otvaranju Akademije Kobaya, vrlo potrebne škole u Conakryju, u Gvineji. Hvala vam što ćete se sjetiti Moribe i ove škole u svojim molitvama.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronađite Moribino rodno mjesto, Nzerekore, grad u jugoistočnoj Gvineji na karti svijeta. Pronađite i grad Conakry na zapadnoj obali.
- ◆ Izgovorite Moriba kao: MORI-ba.
- ◆ Pogledajte video o Moribi na YouTubeu: bit.ly/Moriba-Monemou.
- ◆ Preuzmite fotografije povezane s ovim iskustvom s Facebooka (bit.ly/fb-mq) ili iz baze podataka ADAMS (bit.ly/New-Life-WAD).
- ◆ Fotografije u vezi s projektima trinaeste subote možete preuzeti na poveznici: [bit.ly/ WAD-2020](https://bit.ly/WAD-2020).

*****

Zanimljivosti o Gvineji

- ◆ Misijsko područje Gvineje dio je Misije Zapadnoafričke unije i ima šest crkava i 1.955 vjernika, na velikom području od 11.884.000 ljudi, što je samo jedan član Crkve na svakih 6.058 ljudi!
- ◆ Misijsko područje Gvineje (nekadašnja Gvinejska misijska postaja) osnovana je 2002. godine, reorganizirana 2013., a preimenovana 2017. godine. Sjedište joj je smješteno u glavnome gradu, Conakryju.
- ◆ Rad u Gvineji započeo je 1987. godine, kad je laički par iz Europe tiho svjedočio o svojoj vjeri. U travnju 1992.

godine prve ratne izbjeglice iz Liberije stigle su u Gvineju, uključujući brojne adventiste i pastora W. Oloysiusa, koji je uskoro počeo svjedočiti o svojoj vjeri.

- ◆ Stanovništvo Gvineje je oko 85% muslimansko, 8% kršćansko, a 7% njih pridržava se urođeničkih vjerskih uvjerenja. Velik dio stanovništva, i muslimanske i kršćanske religije, također uključuju urođenička afrička uvjerenja i vjerovanja.
- ◆ Službeni naziv zemlje je Republika Gvineja. Zemlja se ponekad naziva Gvineja Conakry, da bi se razlikovala od drugih dijelova šireg područja istog imena, kao što su Gvineja Bisau i Ekvatorijalna Gvineja.
- ◆ Gvineja je omeđena Gvinejom Bisau na sjeverozapadu, Senegalom na sjeveru, Malijem na sjeveroistoku, Obalom Bjelokosti na jugoistoku, Liberijom i Sierra Leoneom na jugu i Atlantskim oceanom na zapadu.
- ◆ Klima je pretežno vlažna i vruća. Monsunske kiše traju od lipnja do studenoga, a suho je od prosinca do svibnja, kada se mogu iskusiti sjeveroistočni vjetrovi harmattan.
- ◆ Godine 2000. pola milijuna izbjeglica stiglo je u Gvineju kako bi pobjeglo od borbi u Liberiji i Sierra Leoneu.
- ◆ S 245.857 četvornih kilometara Gvineja je otprilike veličine Velike Britanije. Obala se proteže na 300 kilometara, a ukupna kopnena granica proteže se na 3.400 kilometara. Nalazi se uglavnom između geografskih širina 7° i 13°N i geografske širine 7° i 15°Z.
- ◆ Gvineja je podijeljena u četiri glavna područja: Pomorska Gvineja, također poznata kao Donja Gvineja ili Basse-Coté nizine, koje uglavnom naseljava etnička skupina Susu; hladnija, planinska regija Fouta Djallon, koja se proteže sjeverno i južno kroz sredinu zemlje, a koja je naseljen etničkom skupinom Fulas; Sahelijska Haute-Gvineja na sjeveroistoku, naseljena etničkom skupinom Malinké; i šumovita područja džungle na jugoistoku, s nekoliko etničkih skupina.

- ◆ U planinama Gvineje su izvori za rijeke Niger, Gambija i Senegal, kao i za brojne rijeke koje teku do mora na zapadnoj strani u Sierra Leoneu i Obali Bjelokosti.
- ◆ Najviša točka u Gvineji je planina Nimba na 1.752 metara nadmorske visine.
- ◆ U poljoprivrednom području Gvineje obrađuju se zrna kave, ananas, breskve, nektarine, mango, naranče, banane, krumpir, rajčice, krastavci, papar i mnoge druge vrste proizvoda. Gvineja je jedan od novih regionalnih proizvođača jabuka i krušaka. Postoje mnoge plantaže grožđa i šipka, a posljednjih godina vidi se i razvoj plantaža jagoda, koji se temelji na uspravnom hidrofonskom sustavu.
- ◆ Conakry je glavni i najveći grad Gvineje. Conakry je lučki grad na Atlantskom oceanu i služi kao gospodarsko, financijsko i kulturno središte Gvineje.
- ◆ Gvineja je proglasila svoju neovisnost od Francuske 2. listopada 1958. godine.
- ◆ Engleski izraz za Gvineju dolazi od portugalske riječi *Guiné*, koja se pojavila sredinom petnaestog stoljeća kako bi opisala mjesta naseljena Gvinejcima, što je pogrdni izraz za afričke narode južno od rijeke Senegal.
- ◆ Gvineja je bogata mineralima; procjenjuje se da posjeduje četvrtinu svjetskih pričuvi boksita (rude koja sadrži aluminij), više od 1,8 milijardi metričkih tona visokokvalitetne željezne rude, značajne naslage dijamanta i zlata te neodređene količine uranija.
- ◆ Gvinejsko mineralno bogatstvo čini je potencijalno jednom od najbogatijih afričkih zemalja, ali njezini ljudi su među najsiromašnijima u Zapadnoj Africi.
- ◆ Većina Gvinejaca radi u poljoprivredi, koja zapošljava oko 75% stanovništva.
- ◆ Samo 27% odraslih u Gvineji zna čitati.
- ◆ Stanovništvo Gvineje sastoji se od dvadeset i četiri etničke skupine.
- ◆ Osnovna hrana Gvinejaca je riža. Ali i ostala tradicionalna zapadnoafrička jela omiljena su u Gvineji. To uključuje

jollof rižu, tapalapa kruh i maafe. Pržene plantana banane, boille (od riže i kukuruza), kuhani mango i konkoe (dimljena riba) su druga omiljena jela. Umak od kuhanog lista cassava obično se služi kao prilog.

- ◆ Nogomet je najpopularniji sport u Gvineji. Njihova nogometna reprezentacija zove se Syli Nationale, što doslovno znači “Nacionalni slonovi”.
- ◆ Službeni jezik Gvineje je francuski. Ostali jezici koji se govore u Gvineji su fula, maninka i susu.
- ◆ Očekivani životni vijek u Gvineji je pedeset i šest godina.

26. rujna 2020.
Veliko natjecanje
Gvineja

Prije trinaeste subote

Po djeci pošaljite obavijest roditeljima da ih podsjetite na program trinaeste subote te da ih potaknu da donesu svoj dar za trinaestu subotu, 26. rujna. Podsjetite svakoga da su njihovi misijski prilozi darovi koji pomažu u širenju Božje riječi diljem svijeta te da jedna četvrtina našega dara trinaeste subote ide izravno za pomoć trima projektima u Zapadnoj centralnoafričkoj diviziji. Projekti su navedeni na početku ovih Vijesti iz svijeta. Narator ne mora zapamtiti cijeli događaj, ali trebao bi biti dovoljno upoznat s gradivom da ne mora čitati. Djeca mogu odglumiti događaj pantomimom ili na neki drugi način za vrijeme pričanja.

Prije ili poslije priče iskoristite kartu kako biste im pokazali tri zemlje — Gvineju, Liberiju i Nigeriju — koje će primiti darove trinaeste subote. Ukratko opišite kako će svaka zemlja upotrijebiti novac. Za današnje iskustvo pokažite Conakry u Gvineji na karti svijeta.

* * *

Junior Kekura Soropogui nije bio zadovoljan svojom novom školom u Conakryju, u Gvineji.

Školska zgrada imala je tek jedan kat i nije imala ni vrata niti prozore. Nije imala igralište, već samo hrpe zemlje. Bila je čista suprotnost njegovoj staroj školskoj žutoj zgradi koja je imala četiri kata, vrata i prozore. Imala je i igralište i košarkaški teren.

“Ne sviđa mi se ova škola”, žalio se Junior svom ocu nakon prvog dana trećeg razreda. “Nisam sretan ovdje.”

Otac je upisao Juniora i njegova mlađeg brata Emila u adventističku školu jer je želio da uče o Bogu. Novoizgrađena škola nije imala ni vrata, ni prozore, ni igralište jer je poneslo novca.

Junior je svoja prva dva razreda završio u javnoj školi, a Emile je tek počinjao prvi razred.

Otac je zahtijevao da Junior ostane u novoj školi.

“Škola će se poboljšati”, rekao je.

Junior nije bio tako siguran.

Ali kako su dani prolazili, počeli su mu se sviđati biblijski sati. Zainteresirao se za čitanje o tome kako je Bog stvorio svijet i kako je Isus umro za njegove grijehе. Nikada prije nije čuo za to.

Jednoga dana učitelj je dao važnu obavijest na biblijskom satu.

“Sutra ćemo imati kviz”, rekao je.

Napisao je pet biblijskih redaka na ploču i rekao djeci da ih prepisu u svoje bilježnice.

“Za sutrašnji kviz napamet naučite jedan redak” rekao je.

Kada je stigao kući, Junior je ponavljao retke iz Efežanima 6,1.2 iznova i iznova: “Djeco, slušajte svoje roditelje u Gospodinu jer to je pravedno. Poštuj oca svoga i majku — to je prva zapovijed s obećanjem.”

Otac i majka bili su sretni kada su čuli kako Junior uči retke iz Biblije napamet.

Sljedećega dana učitelj je svakom od učenika dao komadić papira i rekao da napišu što su zapamtili. Junior je dobio čistu peticu.

Nakon toga učitelj je počeo zadavati mnogo drugih kvizova, a Junioru se sviđjelo pamtiti retke iz Biblije.

Iako škola nije imala košarkaški teren, djeca su počela igrati drugačije igre. Učitelj je rekao Junioru i jednom drugom dječaku i djevojčici da se pripreme za natjecanje protiv dru-

gog razreda. Natjecanjem bi se utvrdilo tko zna više biblijskih redaka.

Kod kuće je Junior otvorio Bibliju i ponovno čitao retke koje je upamtio. Bio je sretan što je učitelj izabrao baš njega da predstavlja svoj razred. Majka je također bila sretna.

“Znat ćeš više o Bibliji”, rekla je.

Sljedećega dana Junior se pridružio svojim dvama prijateljima iz razreda na čelu učionice. Tri učenika iz drugog razreda također su stajala naprijed. Ostali učenici gledali su sa svojih mjesta u klupama.

Učitelj je dao pravila. On bi rekao biblijsku knjigu i broj retka, a oba tima imala bi priliku odgovoriti.

“Ivan 3,16”, rekao je učitelj.

Tim iz drugog razreda znao je odgovor i jedno dijete je izrecitalo: “Da, Bog je tako volio svijet da je dao jedinorođenog Sina da ne pogine ni jedan koji u nj vjeruje, već da ima život vječni.”

Tim iz trećeg razreda također je znao odgovor: “Da, Bog je tako volio svijet da je dao jedinorođenog Sina da ne pogine ni jedan koji u nj vjeruje, već da ima život vječni.”

Oba tima dobila su po jedan bod. Rezultat je bio 1:1.

Učitelj je zadao drugi redak i oba tima su točno odgovorila. Dva naprama dva. Oba tima su točno izrecitala sva četiri retka pa je rezultat bio izjednačen, 4:4. Učenici su s nestrpljenjem čekali da vide koji će tim pobijediti.

“Počnimo ponovno s druga četiri retka”, najavio je učitelj.

Oba tima točno su izrecitala prva tri retka. Rezultat je bio 7:7.

A onda je na red došao posljednji redak.

“Efežanima 6,1.2”, rekao je učitelj.

Djeca iz tima drugog razreda izgledala su zbunjeno. Nitko se nije mogao sjetiti tog retka.

Junior i suigrači također nisu baš bili sigurni koji je to redak. Ali Junior se sjetio. To je bio redak koji je upamtio za prvi kviz u školi.

“Djeco, slušajte svoje roditelje u Gospodinu jer to je pravedno. Poštuj oca svoga i majku — to je prva zapovijed s obećanjem”, rekao je.

“Točno!” rekao je učitelj. “Rezultat je 8:7. Treći razred je pobijedio!”

Učenici trećeg razreda vikali su od radosti i glasno pljeskali. Toplo zadovoljstvo ispunilo je Juniora. Možda nova škola nije izgledala tako lijepo kao njegova stara škola i možda nije imala lijepo igralište, ali ipak nije bila tako loša.

Učitelj je vidio da Junior uživa u biblijskim satima pa je pozvao njega i Emilea u crkvu u subotu. Uskoro su Junior i Emile svake subote išli u crkvu, a pozvali su i svoje roditelje da im se pridruže. Ocu i majci također se svidjela crkva i krstili su se. Junior i Emile se nadaju da će se i oni krstiti.

Danas Junior ima trinaest godina i volio bi kada bi i dalje mogao ići u adventističku školu. Adventistička škola podučava djecu samo od prvog do šestog razreda, a Junior je sada u sedmom razredu. Darovi trinaeste subote ovoga tromjesečja omogućit će Junioru da se vrati u adventističku školu tako što će pomoći u izgradnji nove školske zgrade na četiri kata koju će djeca moći pohađati od predškolske dobi pa sve do dvanaestog razreda. Hvala vam za vaše priloge i darove trinaeste subote koji će pomoći školi i drugim projektima u Liberiji i Nigeriji.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pogledajte video o Junioru na YouTubeu: bit.ly/Junior-Soropogui.
- ◆ Preuzmite fotografije povezane s ovim iskustvom s Facebooka (bit.ly/fb-mq) ili iz baze podataka ADAMS (bit.ly/The-Big-Contest).

- ◆ Fotografije u vezi s projektima trinaeste subote možete preuzeti na poveznici: [bit.ly/ WAD-2020](https://bit.ly/WAD-2020).

*****

Kazalo

Dragi voditelju subotnje škole 3

GABON

Molitva u Isusovo ime 5

Izbjegavanje nesreće 10

Sve se zamračilo 13

Velika svada 16

Snaga pjesme 19

“Pečel!” 22

Pravi misionar 25

Glas u bunaru 29

LIBERIJA

Dječak zvani “tata” 32

Riža za riječno božanstvo 38

Velika stopala, velik problem 41

GVINEJA

Novi život 44

Veliko natjecanje 50

Njiva je svijet

“Prolazeći uz Galilejsko more, ugleda dva brata, Šimuna zvanog Petar i brata mu Andriju, gdje bacaju mrežu u more; bijahu ribari. I kaže im: ‘Hajdete za mnom, učinit ću vas ribarima ljudi!’ Oni brzo ostave mreže i pođu za njim. Pošavši odande, ugleda druga dva brata, Jakova Zebedejeva i brata mu Ivana: u lađi su sa Zebedejem, ocem svojim, krpali mreže. Pozva i njih. Oni brzo ostave lađu i oca te pođu za njim.” (Matej 4,18-22)

www.AdventistMission.org

www.adventisti.hr

www.znaci-vremena.com